

were capital-intensive and built as turnkey projects by foreign companies, with little transfer of technological capacity to local managers and technicians (Mukoro, 2020).

The major problem facing research gathering in Nigeria statistics, lack of reliable data, proper documentation in the daily lives of the country.

Sustainable development may seem to some, especially in Nigeria, to be an abstract concept of interest primarily to industrialized countries that can afford to worry about such things. Proponents insist that the first order of business is to develop, then to clean up later. However, the problems underlying sustainable development apply to all countries without exception. Contaminated air and water can significantly slow down development, for example by causing health problems or reducing agricultural production. In addition, global warming is likely to hurt Nigeria at least as much as others because highly stressed and barely adequate agricultural systems will have great difficulty adapting to climate changes (Oladipo & Grobler, 2020).

The use of any technology is not an end in itself. The criteria for making an effective technical decision in Nigeria must be found in the country's most important development goals and procedures. Mukoro (2020) argues that the description of situations in which technology is applied determines both private and public aspects. The technology used in a small family-owned business is referred to as private technology. It has to do with the manufacture of consumer goods, and it is mostly an individual entrepreneur's decision. Examples of "public technology" include large industrial firms producing consumer goods or capital equipment, as well as national institutions providing basic services such as rail transport, flood control and irrigation systems, electricity grids, higher education, banking and credit systems. As a result, in Nigeria, technological advances imply new methods that surpass existing national standards, but do not necessarily have to be on top of the world. This is due to the fact that Nigeria is still in the early stages of industrial and agricultural development (Mukoro, 2020).

References

1. Mukoro A. (2019). Public administration: Practice and theory in Nigeria. Ibadan: Ababa Press Ltd.
2. Mukoro A. (2020). Administration of the public service. Ibadan: Ababa Press Ltd.
3. Oladipo O. D., & Grobler, W. (2020). Information and communication technology penetration level as an impetus for economic growth and development in Africa. *Economic Research – Ekonomska Istraživanja*, 33(1), 1394-1418. <https://doi.org/10.1080/1331677X.2020.1745661>

УДК336.745

Свічкарь В.А., к.е.н., доцент; Березовський В.К., магістрант
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

УПРАВЛІННЯ ДИВІДЕНДНОЮ ПОЛІТИКОЮ МІЖНАРОДНИХ КОМПАНІЙ

На сучасному етапі економічних перетворень однією з актуальних задач економічного розвитку є вдосконалення корпоративних відносин та формування ефективної моделі корпоративного управління. На сьогодні актуальність цього питання набуває особливого значення, тому що корпоративний сектор формує основу сучасної ринкової економіки та визначає її конкурентоспроможність, а ефективність функціонування цього сектора є однією з найвпливовіших складових сучасного стану розвитку світової економіки. Отже, пошук та запровадження ефективної моделі

корпоративного управління з урахуванням особливостей національних особливостей економіки безпосередньо впливає на процеси концентрації капіталу та визначає ефективність його функціонування.

Основні напрямки вдосконалення механізмів дивідендної політики повинні базуватися на використанні існуючого зарубіжного досвіду, а також враховувати національні особливості формування корпоративного сектора економіки та розвитку корпоративних відносин. Основною метою забезпечення ефективного функціонування корпорацій є насамперед, підвищення ефективності діяльності акціонерних товариств і поживлення інвестиційних процесів. Важливою складовою фінансової стратегії корпорації, спрямованої на реалізацію головної мети – максимізації ринкової вартості підприємства та зростання доходів його власників, є дивідендна політика.

Дивідендна політика є питанням стратегічного управління корпораціями. Під дивідендною політикою, як правило, розуміють дії корпорації як юридичної особи під час розподілу чистого прибутку між акціонерами і корпорацією, а саме інвестиційними проектами корпорації, які можуть бути реалізовані у фінансово-господарській діяльності. Дивідендну політику також можна визначити, як сукупність рішень, які визначають розмір та спосіб виплати дивідендів [1]. Основною проблемою в розподілі прибутку на той, що розподіляється серед акціонерів, і той, що не розподіляється, є можливість його реінвестування за більш високою ставкою.

Нерозподілений прибуток є важливим джерелом інвестицій, тому розподіл нерозподіленого прибутку заставляє фінансовий менеджмент у кожний період прийняття рішень щодо сплати дивідендів, враховувати багато факторів. Протириччя цього процесу є предметом найбільш запеклих дискусій у фінансовому менеджменті. В контексті фінансового менеджменту цю дискусію можна сформулювати через питання чи впливає сплата дивідендів на ринкову вартість акцій і ринкову вартість фірми [2].

Отже, дивідендна політика передбачає досягнення певної рівноваги або поєднання інтересів корпорації та її акціонерів, що виражається у визначенні пропорцій між частинами прибутку, який не розподіляється і який розподіляється. Така рівновага може бути досягнута через зростання нерозподіленого прибутку за рахунок зменшення дивідендних виплат, з тим щоб збільшити внутрішні джерела фінансування певного проекту.

Список використаних джерел

1. Дивідендна політика українських компаній: на чому можна заробити? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://gaap.ukr/articles/51048>.

2. Електронна система комплексного розкриття інформації (ЕСКРІН) емітентами акцій та облігацій підприємств, які знаходяться у лістингу організатора торгівлі [Електронний ресурс]. – Режим доступу :http://escri.nssmc.gov.ua/rpt907_sect0.aspx.

УДК 338.1

Харченко Ю.А., к.т.н., доцент

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ІНВЕСТИЦІЇ В УКРАЇНУ, РИНОК М@А-УГОД Й РОЗВИТОК ІТ-ГАЛУЗИ

Ще на початку 2022 року світова економіка почала відновлюватися після пандемії COVID-19. Останнім часом в Україні постійно відбувалися всебічні економічні перетворення для поліпшення інвестиційного клімату та підвищення ефективності